

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politicABONAMENTELE
SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTE:
In țară pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
in străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE ÎNCEP LA 16 A FIE-CAREI LUNI

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPĂOAZĂ

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
ProprietarANUNCIURILE
SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient în *Asien Agency*, Constantinople
Kavakly Deirmen Han, 16 Galata.Anunțurile pe pag. IV, linia 30 ban, anunțuri
și reclame pe paginile 2 și 3 linia.ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

O STATISTICA NECESARA

CLEVETITORII OFICIOSI

EI NU SCIU CE ZIC

PRESA ANGLO-FRANCEZA IN FAÇA ÎNTREVED. LA GASTEN

VERZI SI USCATE

UN ZIARIST IN CONCEDIU

MIZERIILE LONDREI

VELUL ALBASTRU

O STATISTICA NECESARA

Este neîntrebabil că statistica joacă astăzi un rol foarte important în statele civilizate și că pretutindeni se ia măsurile convenite pentru dezvoltarea ei. Lucrul e recunoscut de toată lumea, și n'avem trebuință pentru a proba aceasta, de cât să reamintim că toate chestiunile politice or sociale nu se resolvă, în statele civilizate, fără compulsarea elementelor adunate de biuroaurile statistice; chiar constatarea stărei morale a unei societăți depinde mult de asemenea date.

Negreșit nu ne propunem a face un studiu asupra materiei și nici a ne pierde timpul ca să demonstrăm insuficiența lucrărilor săvârșite la noi, în această ramură: administrația colectivă nu s'a ilustrat încă o dată cu lucrări serioase, cari ar putea aduce servicii țerei. Voim numai să vorbim despre o statistică specială, lesne de făcut și cu totul indispensabilă pentru a desvălui o parte din moralitatea guvernărilor. Aceasta ar fi cu atât mai necesară, în momentele de față, când însuși oficioșii s'au plini de murdăriile și speculele ce se comit în societatea noastră.

E vorba despre o statistică a circulației pe căile ferate a cărilor de liber percurs. Să se spună lămurit câte cări sunt libere, la ce categorii de persoane, câți kilometri s'au călătorit și localitățile între cari s'au făcut deosebitele percursuri. Să se arate asemenea dacă cineva călătorește fără bilet sau fără cartă cu număr, cine anume și câte percursuri sunt efectuate în aceste condițiuni.

Asemenea date se pot ușor aduna, de oare-ce direcțiunea căilor ferate trebuie să aibă un control sever asupra modului cum se călătorește pe liniile sale. Se știe chiar că se ține un compt regulat de circulațiile fie-cărei cări, fiind obligați conducătorii a semna numărul ei și cuantumul kilometrilor percursi.

Ori-cine înțelege folosul ce putem trage dintr-o statistică de felul acesta, căci numai ast-fel se poate ști dacă se comit abuzuri fie de direcțiune, fie de portorii biletelor de liber percurs. Intr'adevăr, drumurile de fer ne costă destule parale și prin urmare avem dreptul să cerem ca să intre în casa statului toți banii ce se pot produce prin călătoriile efectuate; ele nu sunt averea particulară a direcțiunii, pentru ca aceasta să își permită a le întrebuița pe la favoriții săi sau ai partidului. De altă parte; membrii parlamentelor au îndatorirea morală, primind cartă, a se folosi de dânsa numai în

timpul cât camerele sunt deschise și pentru mergerea lor acolo spre a-și împlini misiunea.

Țara, văzând cifrele, va fi în pozițiune să judece mai bine cum i se conduc afacerile și dacă se speculează sau nu cu averea ei, guvernăntii sunt chiar ei interesați să stăruască pentru o asemenea publicațiune, care nu poate de cât să le folosească, în cazul când n'ar avea să își impute nimica. Statistica aceasta li se impune, pentru că se șoptesc multe necuviințe comise de purtătorii cărilor de liber percurs și multă neregulă din partea direcțiunii în privința liberării lor. Contribuabili voiesc să se lumineze asupra acestui punct și să cunoască lămurit dacă sunt sau nu înșelați. Trăim în democrație și este învederat că prima condițiune a existenței unui asemenea regim este încunoștințarea adusă tutulor despre modul conducerii afacerilor publice. Funcționarul, și în general omul public, trebuie să fie gata a da socoteală cum și-a îndeplinit misiunea încredințată.

Lumea este scandalizată despre ceea ce vede întâmplându-se și, cu drept cuvânt, ar voi să cunoască misterul ce se petrece la căile ferate. Direcțiunea, cea d'întîi, este datoare să facă lumină desăvârșită în această privință și să liniștească lumea exasperată pentru risipa banului public.

Cît pentru noi, am dori ca statistica ce se va publica să nu omită și aceste deslușiri:

Cîți kilometri călătorește d. Brătianu și între ce localități se fac diferitele percursuri? Cu modul acesta, am afla cît costă pe țară plăcerea ce-și dă «marele cetățean» de a-și cerceta untul de la Florica sau de a se plimba pe la băi și alte locuri de petrecere, căci, dacă nu ne înșelăm, nu putem numera nici o călătorie a d-lui Brătianu în interes de serviciu.

Cu această ocaziune, ar trebui să ne se uite a ni se spune dacă a d-lui Brătianu călătorește de giaba și cam ce înțelege direcțiunea prin «familia d-lui Brătianu?» Se spun multe, în această privință, și de accia am dori să fim deslușiți. Chiar nouă ne mărturisim o dată un om de considerațiune că un copil al d-lui Brătianu și-a permis a lua cu dînsul, într'un vagon de clasa I, pe un camarad care plătiesc numai clasa III, și că la Golești a dat ordin conductorului a-l lăsa să călătorească în acel compartiment pînă la terminarea drumului.

Se zice, și șinem lucrul de la un inginer foarte onorabil, că s'a întâmplat ca cărțile deputaților să călătorească de mai multe ori din provincie la București de cât din Capitală la locuința deputatului, când ar trebui să fie egalitate perfectă între transporturile de la un loc la altul. Iacă, de exemplu o carte liberată unui deputat din Severin; se găsește că cartea a făcut de 12 ori drumul din Severin la București și nu mai o dată de la București la Severin. Negreșit că o venire de la Severin trebuie să coincidă cu o plecare din București; faptul că ar fi 12 veniri și numai o plecare dovedește, până la evidență, că s'a speculat cu cartă, împrumutându-se pe la amicii și alegătorii din localitate. Am luat numai un exemplu, ni se afirmă însă că faptul există constatat în registrele direcțiunii. Pentru-ce nu se publică toate acestea, dacă în realitate ne place

să administrăm onest averea publică?

Să dă bilete pe la diferitele ministere pentru funcționari și în interesul serviciului; se întâmplă însă că ele folosesc unor străini de acele autorități, favoriți ai partidului, sau chiar funcționarilor respectivi, însă nu mai spre a face vre-o plimbare.

Unii spun că percursurile deputaților costă pe stat, după tarifele curente, mai bine de un milion pe fie care an. Așa să fie? Lucrul este prea în putință, de oare-ce legiuitorii noștri și fac daraverile proprii servindu-se de cartă ce posedă; cunoaștem avocați cari pledează, în provincie, fără să plătească la drumul de fer, și proprietari sau comercianți de grînce cari merg fără rușine la Galați, Brăila sau alte poruri, folosindu-se de biletul lor de liber-percurs.

Cam aceste puncte am dori se fie limpezite. Negreșit că direcțiunea căilor ferate, mai competentă de cât noi, va ști să alcătuiască o statistică completă și cuprinzînd toate lămuririle necesare. Ne temem numai că o asemenea lucrare nu ni se va da nici o dată, căci ea ar fi dovedă mai mult despre speculele săvârșite de colectiviști în paguba averei Statului. Noi stăruim însă a avea această statistică necesară pentru alcătuirea bilanțului moral al colectivității.

D. C. Popescu

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Londra, 12 August. — Ziarul *Globe* spune că cabinetul Salisbury nu va reduce efectul armatei englezești în Egipt.

CLEVETITORII OFICIOSI

Acum câte-va zile *Voința Națională* a aruncat asupra confratelui nostru G. Panu o calomnie infamă.

În toată presa independentă n'a fost de cât un strigăt unanim de indignare contra acestor mijloace mirșave d'a combate pe adversarii săi politici. Astăzi d. Panu răspunde într'un mod demn reptilelor clevetitoare și dărimă, dintr'un cuvânt, scârboasa calomnie pe care organul principal al colectivității i'o aruncase.

Iată răspunsul confratelui nostru:

Când acum câte-va luni am fost în mod infam acuzat de organul guvernului «*Voința Națională*» că iau bani de la Evrei, imediat am răspuns și am răspuns ast-fel în cât am confundat și rușinat pe calomnatori. Dovadă este și numărul de alalta-eri a acelui ziar în care recunoaște că dovezile aduse de mine au fost strivitoare și că ele au redas la tăcere pe neloialii mei adversari.

Pentru ce am răspuns imediat și cu toată lăria? Pentru că nelemni colectivității mă atacă în viața mea publică, în onoarea mea de ziarist și de om onest. În adevăr, nu am nevoie să spun că a lua bani pentru a apăra o cauză prin publicitate este a comite o infamie, este a-ți vinde conștiința și condeul, este a te pierde ca om politic, este a te pune singur în rîndul tuturor nenorocitelor reptile care scârțesc condeile și insultă lumea la «*Voința Națională*» pentru o bucată de pâine pe care o mîntăcă cu amar și cu umilință.

În chestie de calomnii și de insinuări adese ori este foarte greu de a eși cu totul nemănjit de giolul ce și-l aruncă reptilele, adese ori, nu zic pe reputație ci pe haină, și remine

câte-va urme pe care numai timpul și o atitudine politică demnă și continuă le poate șterge pentru partea credulă a publicului. Cuvintele lui don Basile au fost și sunt adevărate.

De aceea simțesc o satisfacere mare când ved că calomnia aruncată asupra mea în chestia Evreilor nu a prins de loc și că însuși organul care îndrăznise a o formula recunoaște aceasta.

Acum mă ved iarăși atacat. Atacul acest din urmă să deosebesc cu totul de cel întîi. În cel întîi «*Voința Națională*» se ocupă de viața mea publică. Ori cât de nedemne și-a fost armele, acel ziar era în dreptul lui. Sunt adversar nelimpăcat politic al guvernului, deci trebuia să mă lovească.

Dar acum ce face? Acum vine și în mod mișelesc să leagă de viața mea privată, intră în cercul vieții mele de om privat și caută a-mi asvârli tot felul de inepții. Aici lucrurile se schimbă. Cu cât m'am grăbit a mă apăra de acuzări calomnioase care loveau în onoarea mea de om politic și de om onest cu atîta nu mă grăbesc de loc a mă apăra pe un tertiu cu totul personal. Nimeni nu are dreptul să se ocupe de viața mea privată, cu atîta mai puțin organul oficios al guvernului și al colectivității.

Sunt, ce e dreptul, ziare care fac această tristă meserie, sunt foie ignobile care trăesc din turpitudine, din chantage, din scandaluri și din imundici. Acele foie însă, dacă sunt plătite de guvern, nu sunt însă organele lui, ele sunt disprețuite de lume și ori-cine care se respectă să ferțească a le atinge.

Dar este posibil ca foaia principală a guvernului să se scoboare așa de jos? Este de crezut că organul cabinetului să devie o cloacă de imundități, un canal de infamii, o oficină de acuzări scârboase? Pentru nenorocirea noastră, acest guvern care a îngiosit totul a îngiosit și presa lui; a făcut din organele lui principale un fel de foie de scandal și de insulte personale.

Am zis că nu mă grăbesc a răspunde la acuzări asupra vieții mele private. Aceasta o fac din principiu. Așa eu posed dovezii sigure, știu și orașul din Rusia în care s'a născut și crescut un Evreu, care mai pe urmă a fost tatăl unui individ ce insultă lumea la un organ oare-care al guvernului. A fost în presa capitalei multă discuție asupra acestei chestiuni. Nu am zis nimic, nici nu am dat la lumină biografia tatălui pentru că am crezut că este indiferentă origina cuiva, că asemenea discuții nu aduc la nici un rezultat.

Nu răspundeam acum la atacurile nedemne a «*Voinței Naționale*», dacă câte-va organe independente și căi-va oameni de inimă nu ar fi relevat acuzarea și nu ar fi luat apărarea mea, lucrul de care le mulțumesc din suflet. Voi spune deci eu numai câte-va cuvinte. «*Mulțumirea*» publicată în «*Liberalul*», acel document care servește «*Voinței Naționale*» să se ocupe de viața mea este o fabricațiune reuțăcioasă o mistificare; ia nu emană de la persoana care este sub-semnată. Și lucrul este ușor de înțeles. Nici un părinte din lume nu este în stare pentru a lovi pe cine-va ca să proclame și să publice singur rușinea ficei sale. Și aceasta face anunțul în chestiune.

Dovadă că documentul este fals, fabricat ad-hoc de oamenii care au mers pînă a subsemna pe un altul, este desmînșirea pe care persoana subsemnată fără știrea sa în «*Mulțumirea*» din «*Liberalul*» face în *Curierul* d-lui Balasan (eu ne primind în ziarul meu lucruri atîngătoare de mine). Eată ce citim în *Curierul* d-lui Balasan din 18 Iunie 1886.

Domnule Redactor!

Ved în *Liberalul* o mulțumire adresată d-lui G. Panu și subsemnată de mine Kalman Nacht relativ la găsirea ficei mele ce disparuse Duminecă în 8 Iunie pentru câte-va ceasuri; declar că nu am subsemnat acea mulțumire, că nici nu am avut cunoștința de ea. Mai declar că fica-mea fugită din cauza unei

certe ce s'a ivit în familie, a fost găsită de mine și nici de cum prin intervenirea d-lui G. Panu care este cu totul străin de această afacere.

Kalman Nacht.

Sfârșesc cu următoarea reflecție: Înțeleg patima colectivității ni contra mea. Printre cei cari m'atacă nu în viața lor privată dar publică sunt și eu. Am dar dreptul la ura și înverșunarea lor și mă simțesc foarte bine în această situație. Dacă însă nenorocit de la organul guvernului hrănesc speranța de a mă discredită în ochii opiniei publice întrebându-mă tot felul de arme fără scrupul să înșală amar, foarte amar. La cele întîi alegeri le voi dovedi că mă bucur în fle-care zi tot mai mult de stima și considerațiunea conțetățenilor mei. Aceasta va fi cel mai bun din toate răspunsurile care le am făcut pînă acum.

G. Panu.

EI NU STIU CE ZIC

Urmările acestei politice unilaterale a Băncii naționale fură desastroase.

Bancherii constatînd că toate afacerile de întîiul rînd li sunt luate din mână, prin concurența nefțeleaptă ce li se făcea de Banca, începură și ei a schimba, în parte, natura operațiunilor lor.

Ast-fel, pe când înainte toți capitaliștii bancheri aveau interes a-și avea în casă un stock în aur potrivit necesităților, acum cugetară a-l micșora și a-l înlocui prin bilete de bancă. Prin aceasta, ei nu renunțară de a conserva tot aurul ca bază a operațiunilor lor, dar precum am zis, inaugurară o nouă specie de operațiuni, cari au nevoie de oare-cari explicațiuni.

Banca îndeplinind serviciul de curțier al Visteriei Statului, e nevoită, din când în când a se adresa la bancherii din piață, spre a cumpăra remise asupra străinătății. Aceste remise fiind valorate în aur și banca neavînd de cât hârtie, rezultă că agio e fiscal de bancherul din piață. Numai în această circumstanță se poate recunoaște mai lesne inferioritatea serviciilor ce Banca aduce statului. E natural în adevăr ca piața, care se vede concurată pe toată linia și în mod neintelligent de către administrația Băncii, să caute și la rîndul ei, ca să profite de împrejurări și să strîngă cu ușă pe curțierul statului.

Din această diversitate de interese între capitale, creată de Bancă și numai de ea, a rezultat ca în multe cazuri agio să degereze într'un adevărat joc și ca schimbul asupra străinătății să devie o speculă ordinară, în loc de a fi o operațiune de bancă prin eselență.

Lucrul e de necrezut, dar e cu totul și cu totul esact. În cele din urmă, administrația Băncii a înțeles că ea sau mai bine Statul, — căci ea ca ori-ce curțier, câștigă din toate afacerile — e de jucată de piață și a crezut că va remedia starea de lucruri, mijlocind pe lângă guvern să majoreze tariful monetelor de aur cari nu intră în uniunea latină.

Efectele acestei măsuri sunt cunoscute de lectorii noștri. Coroanele germane aduse în București, gonira o parte a aurului francez; sau propriu zis, nu'l goniră dar l scumpiră.

Schimbul asupra Berlinului se scumpi și el, și în definitiv, din această combinație, tot statul, ale cărei operațiuni le monopolizează Banca, perdu și perde.

Recapitulînd cele ce au făcut obiectul seri de articole publicate pînă acum sub titlul de mai sus, ajungem la concluziunea următoare:

1). Banca națională a vițiat operațiunile de bancă propriu zise și a provocat o adevărată nemulțumire printre bancherii capitaliști din piață, prin monopolizarea afacerilor statului.

2). Agio e o consecință a depreție-

rii biletului de banca si depreierea...

3) O alta cauza care a produs agio...

Prin urmare, in desert se va intampla...

Mergem mai departe chiar cu aprecierile...

Pe cat timp in locul armoniei ce trebuia...

Cat despre foloasele agiului, cu privire...

Cayrol.

BULETIN EXTERIOR

PRESA ANGLO-FRANCEZA IN FATA INTREVEDERII...

Orasul Gastein a reluat fisionomia sa...

Ast-fel argumenteaza Times. Marele...

Trebuie sa admitem ca la Gastein s'a...

cu oare care siguranta ca puterile...

E posibil ca modul d'a proceda a politice...

Presa franceza nu priveste negresit...

Aceasta este, dupa Le Temps, cauza...

Opiniunea marelui ziar parisian isi...

E foarte indoios daca Germania a...

CRONICA

VERZI SI USCATE

Calimanești, 27 Iulie

O conversatie la Caciulata. Duoi onorabili...

Cum mai mergi cu comerțul, — la nimica toata nu castigi nimic...

Chipul in care izvoarele au fost captate...

A. Ai facut baie astazi? B. De unde? Nici azi nu mi-a venit...

A. Ce dracu. B. Se'l dar dracului de inginer...

Sermana libertate, cate atentate nu sunt...

Din aventurile lui Telemac. Se nu credeți...

Acie vorba numai de d. Telemac Dimitriu...

Intr'o buna dimineata sosi in Calimanești...

Un asemenea soi de procura cu totul...

Se icalăsti in locul Mitropolitului...

Se vede, cat de colo, ca Minerva a...

Zilele trecute, cati-va glumești, excitați...

D. Oppler, indată ce o vazu și o ceti se...

Cine-va, care cetise epigrama, vându'l...

Asta este contra eu, raspunde laconic...

Cate-va nostimade, supranumite cugetari...

X. Stii care e culmea amorului conjugal?

X. Se nu dormi nici zi, nici noapte pana...

O doamna, tanara inca, de provenienta...

Aceasta doamna, care stralucește prin...

C. Iti place femeia asta? R. Mie nu mi plac...

Radu Tandara.

INFORMATIUNI

O persoana care a convorbit cu Regele...

Eventualitatea unor procese de presa...

Cestiunea aceasta s'a agitat in consiliul...

La inmormentarea primarului capitalei...

O frumoasa cunună de stejtar purtând...

Consiliul comunal se zice ca va alege...

Asta zi la ora 11 a fost transportat...

Carul funebru impodobit cu multe cunune...

DINTR'O ZI INTR'ALTA

(2)

UNZIARISTIN CONGEDIU

Ziarele in buzau. — De ce Epoca are...

Inainte de a ne departa din oras, prietenul...

In calitatea mea de ziarist, obligat...

— L'Etoile Roumaine n'o mai primim...

— Dar Voința Națională, in câte numere...

— Primesc 7 numere; dar abia se vinde...

Ce se cere mai mult e Epoca și Independența...

Prietenul meu in dubla sa calitate de Buzoian...

Plecau cu prietenul meu schimbând reflexiunile...

— Succesul Epocii, mi zise prietenul meu...

Pe lângă acest considerant, prietenul meu...

— Dar până unde sunteți decizi a merge...

— Aceste întrebări mi le-a mai pus și alții...

Noi la Epoca de și ne considerăm ca făcând...

Succesul ce l'întâmpinăm ne încredințează...

Cât pentru temerea de vre-o schimbare...

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(22)

MIZERIILE LONDREI

XIV

Ienny.

Cunoscând prea bine caracterul cavaleresc...

Insa Sir Francis Burdett nu se ingrijia...

Odată ce ar fi dobândit o așa mare putere...

Ce va fi apoi cu Mac Allan, cu comitetul...

Mac Allan, cel sincer, era să se afe prins...

— Dar acea tânără femeie, zise nobilul...

— E un păcat al tinereței mele, răspunde...

XV

Mary Hunt

A doua zi de când Mac Allan și Sir Francis...

din noaptea trecută și mai cu seamă la...

Ienny, mândră peste măsură, sperase...

Dar acesta, de și foarte înamorat, era...

Din acea zi, Ienny, căzută de odată...

Intr'un moment de ciudă, dupe una...

Cam pe acea vreme Mac Allan sosi la...

bire pornită din selea mărirelor, întărită...

Or-cine poate înțelege acum cât îi păru...

Pentru a scăpa de el, de destăinuiri...

Inchipuiți-vă turburarea, înmărmurirea...

Ienny fuse parasită la Livorno decătre...

Pe drept măniat, Irlandezul își jurase...

toate stăruințele vinovatei dar nenorocitei...

Singur știa unde se afla copilul și...

— Asta va fi pedeapsa ei, își spusese...

Dar de la o vreme Irlandezul își schimbă...

Un amor nou, o simțire a cărei curățenie...

— Pe drept măniat, Irlandezul își jurase...

(Va urma).

PUBLICITATEA

ZIARULUI „EPOCA“

Tirajul 5.000 de fol

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani

Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

dul opus, între cei din colectivitate și aceia din partidul conservator.

Fieea lucrurilor o vede; dacă respectul de sine nu există pentru unii, noi care ne deosebim de deșii, trebuie neapărat să dovedim prin ceva această deosebire; alt-fel deosebirea n'ar mai exista.

Vorbind ast-fel, ajunserăm în vederea mănăstirei Barbu.

Localitatea era din cele mai frumoase. Intrăsem în munți; jur împrejur păduri, jos în vale murmurul râurilor și în depărtare înălțându-se din toate părțile culmele munților Carpați, dominate din distanță în distanță de vîrfuri printre care cel mai înalt este în acea parte, vîrful Penteleu.

Intrăm în Curtea mănăstirii.

Prima înfățișare e tristă. Barbu e o mănăstire care de câțiva ani servă de refugiu la niște nenorocite maici, al căror primitiv local a fost acaparat de guvern pentru nu mai știu ce servicii.

Mănăstirea e populată de vre-o 60 de religioase.

Starița, care ne primi cu multă bună voință, este o femeie a cărei conversație și înfățișare ne impuse tot de o dată admirație și respect. Crescută de mic copil în mănăstire, această sfințită femeie apropie bătrânețea cu inima mulțumită și fără nici o râvnă la fericirile lumești. Singura sa preocupare este pentru comunitatea în capul căreia se află, și la interesele careia se devotază, fără cruțare.

Guvernul din an în an găsește cu cale a șterge din buget, pentru motive de economie, mai multe din maicile ce sunt înscrise. Aceste ștergeri din buget constituiesc faptul cel mai neamestecat ce se poate; căci maicile celelalte nu pot să gonească din mănăstire pe cele căror guvernul nu le mai dă leață; și ast-fel acele șterse rămân de trăsc în sarcina celorlalte.

Cu lacrimile în ochi starița ne expunea această miserabilă stare de lucruri, și ne destăinuia suferințele și neajunsurile la care sunt supuse. Toate acestea n'ar fi încă nimic, adăoga ea, dar în curând suntem amenințate cu un mai avea nici biserică. De geaba tot am reclamat; nici o reparație nu se face. Zidurile au crăpat, înveltoarea a putrezit; plouă pretutindeni în biserică, și noi nu putem face nimic; căci mi-

cele ajutoare ce ne lasă creștinii călători sunt insuficiente pentru a putea încape lucrările de reparație.

— Sfințita ta, n'ai reclamat ministrului.

— Dacă am reclamat, maică, și nu se face nimic. Într-o noapte a venit aci niște domni cari s'au zis trimiși de minister; a cerut a vedea biserică. Ce o să vedeți noaptea? li s'a răspuns. Așteptați să se facă ziua! — N'avam vreme, ne grabim, a zis dumnealor; și atunci am aprins lumânări și i-am dus în biserică, să vază. Ce o fi văzut nu știu; dar d'atunci a trecut luni de zile și nu vedem nici un rezultat.

— Ce leață vă dă guvernul maică?

— Apoi, se face de fie-care maică câte 40 lei pe trimestru; din acești bani trebuie să ne hrănim, să ne îmbrăcăm, să ne îndestulăm toate nevoile. Dar ce e mai greu este ca din acești bani trebuie să împărțim cu cele pe care guvernul le-a șters din buget—și care se urcă acum la un număr de peste 20 de maici.

Nu ne lasă inima să le dăm afară din mănăstire unde au crescut și trăit atîta vreme, și nu putem să le lăsăm aci să moară de foame.

O ascultam coprinși de mila și indignați de mârșevia acestor economii colectiviste. Iacă de unde oamenii azi la putere taie și economisește pentru a putea adăoga la lefurile lor și risipi fără socoteală în dreapta și în stînga pentru chiverniseala colectivităților de toată mână.

Eram să părăsim mănăstirea Barbu cu inimele întristate, când un incident veni să ne schimbe cursul cugetărilor.

Un bătrîn, cu părul alb căzându-l în plepe pe umeri, se apropie de noi cu o hârtie în mână. Era o jalbă începînd cu cuvintele «Cinstiți boeri! După chipul d-voastră, pareți a fi înalți funcționari din București.

«Ei sunt un fost luptător de la 48, de și am servit statului aproape 40 ani; «sunt muritor de foame.»

Petiția acestui nenorocit avea un îndoit scop. S'î arătăm — în calitatea noastră de presupuși înalți funcționari — cum ar putea să se reguleze la pensie; 2-lea să i dăm un ajutor.

Neputându-ne stăpîni risul provocat de amăgirea petiționarului, băgasem amîndoi mîna în bozunar, și dînd bătrînului un mic ajutor cerurăm un condeș și cerneală pentru a pune o apostilă asupra petiției:

Apostila fu următoarea: «De parte de a fi înalți funcționari, «sub-semnați suntem din opoziție și «vrășmași nelmpăcați ai guvernului «actual.

«Din fonduri private dispunem în «favoarea petiționarului de suma de «lei noi...»

«Petiția de față se va pune la dosar, «pînă ce petiționarul isbutind prin rugăciunile sale Cerului să dobîndească «căderea lui Brătianu de la guvern, va «avea șanșe d'a obține din fondurile «publice ajutorul ce invoacă.»

Bătrînul vesel de ceea ce avea deja în mîna, citi rezoluția, se uită la noi, și se întrebă cu mirare:

— Care Brătianu e la putere?

— Iam cunoscut p'amîndoi frații la 48. — Iancu Brătianu, moșule, cât va sta el, noi nu 'i putem face nimic.

— Atunci o să mă rog la Dumnezeu să cadă, cinstiți boeri, ne zise bătrînul.

Neputându-mi stăpîni plăcerea d'a face pușina propagandă, începui a vorbi bătrînului despre rețele ce colectivitatea a făcut țării. Vorbeam dar efectul ce așteptam nu se producea de loc.

Bătrînul părea că m'ascultă dar cătuși de puțin nu părea mișcat de înfloritul tablou ce 'i înfățișam cu o călduroasă elocință. Pe chipul său părea înfipărită satisfacția ce de la început darul nostru 'i causase.

Starița care era de față mă privea surîzînd.

— E surd de tot îmi zise ea în fine. N'auze nimic din cele ce 'i sput.

Un hohot de rîs nesfârșit izbucni din pieptul prietenului meu și ast-fel părăsirăm mănăstirea Barbu rîzînd care mai de care de pîcăleala cu care soarta respăta această încercare de propagandă politică.

— La mănăstirea Ciolan! Strigarăm birjarului. Și în sunetul clopoțelilor, ne departarăm de acel locaș de odihnă sufletească.

Un spectator.

TELEGRAMS DIN STREINATATE

Bruxelles 14 August. — Toți comisarilor polițienesci sunt convocați pentru mîine de procurorul general pentru a se consfătuși cu autoritățile judiciare asupra măsurilor ce trebuie luate, cu ocazia manifestațiilor lucrătorilor, care va avea loc la 15 August.

Paris, 12 August. — Sîmbăta viitoare se va ține un consiliu de miniștri extra-ordinar, sub prezidenția d-lui Freychet, care, precum se crede, se va ocupa cu rezolvarea chestiunii dacă trebuie să se trimeată un delegat apostolic la Peking. Ziarul «Temps» menține știrea dată de dînsu, că negocierile între guvernul francez și Curia romană, privitoare la caracterul misiunii unui delegat apostolic la Peking, mai continuă încă și e posibilă ea să nu fie rezolvată așa curînd.

Petersburg, 12 August. — Ziarul «Vedomosti» din Petersburg consideră înțelegerea de la Gastein cu sfîrșitul alianței celor trei împărați.

Alte zăre se consolează cu aceea că noile combinații pentru menținerea păcii, fără a lua în consideratie interesele Rusiei, n'ar fi de o mare valoare, căci Rusia are ferma voință d'a împiedica ori-ce jignire a intereselor sale.

Numirea prințului Mavrocordat ca ministru rusesc la Petersburg se consideră ca o nouă dovadă despre apropierea intervenției între Rusia și Grecia, cu ocazia vizitei Reginei și prințului moștenitor.

Grecia devotîndu-se Rusiei, jurnalele prezic că interesele ei vor dobîndi o mai mare forță.

Paris, 11 August. — S'a anunțat astăzi o intrunire a ucirilor fără lucru. S'au luat măsuri pentru menținerea ordinii. Pînă acum nu s'a făcut nici o manifestație.

București, 12 August. — Cu toate că redeschiderea negocierilor pentru tratatul de pace între Franța și România a avut loc încă la 3 corent, totuși rezolvarea chestiunilor actuale nu se va dobîndi în ori-ce caz mai înainte de

înțoarcerea prințului mînistru Ioan Brătianu.

In cea ce privește situațiunea Franței în aceste negocieri, e aproape sigur că ea nu va renunța la clauza națiunilor celei mai favorizate, cel puțin în articolele în care alte țări sunt mai favorizate prin convențiunile existente.

STIRI MARUNTE

Prințul Schonberg-Waldburg, primul președinte al curții de casație din Saxa, care acum căteva zile a vizitat la Sinaia pe M. M. L. Regele și Regina, actualmente se află reținut la Constantinopol din cauza fiului său care se află greb bolnav.

Aflăm că maicele din Mănăstirea Ciorgării sunt în cea mai profundă miserie din cauza neglijenței Ministerului Cultelor.

Luminarea cu electricitate a Salinelor de la Sînic se va face după sistemul cel mai nou.

O comisiune întocmită de d. Ministru de Finante se va ocupa de această chestie.

Aflăm că pentru școala de agricultură de la Herăstrău, Ministerul Domeniilor a comandat cele mai noi instrumente agricole ce s'au inventat în străinătate.

ULTIME INFORMATI

Citim în Românul:

De cât-va timp un belgian, care a sosit în București și care iscălește l. Skupiewski, redactor-șef al foaiei «l'Etoile Roumaine», caută cearta gazetelor din opozițiune.

Dupe ce a insultat pe d. N. Filipescu, directorele «Epocii», declarînd că nu se va bate în duel cu dînsul, somează acum pe d. Dame să declare în primul număr al «Independenței» care va apare, dacă se face solidar cu un articol reprodus de ziarul al cărui prim-redactore este d. Dame, articol luat din «Epoca.»

Mărturisim că această procedură ne pare curioasă din partea unei persoane care se laudă a fi colaborat la unul din cele mai însemnate zăre din străinătate.

Manevrele viitoare ce am anunțat deja, pentru luna Septembrie, vor avea o deosebită importanță.

Ele vor începe la 3 Septembrie, și se vor desfășura pe câmpiile județului Ialomița.

Deja s'au dat ordine administrației pentru aprovizionarea trupelor. Ambulanțele militare vor fi concentrate pentru aceste manevre.

Oșierii de rezervă vor fi chemați pe la diferitele corpuri pentru 15 zile.

La Iași, vor începe, e în curînd exercițiile de tir pentru regimentele de artilerie din corpul IV de armată.

D. General Arion, va asista la aceste experiențe.

La 10 August, primăria Capitalii e obligată a plăti 550 mii lei în aur casei Poumay succesorii, pentru împrumutul cu loturi. O neînțelegere s'a ivit între Comună și banchierii în privința interpretării unui articol din contract.

Se bănuiește că va urma un proces.

Aflăm că pentru stagiunea viitoare a operii, d. Serghiadi, ar fi reușit să angajeze pentru căteva reprezentații pe celebra cantatriță Luca.

Complimentele noastre impresarului.

D. Neron Lupășcu ca consolație pentru căderea sa la colegiul II de Fălciu, ar fi primit funcția de avocat al Statului.

Azi dimineață starea sănătății l. P. S. S. Mitropolitul oferea oarecare ameliorare. Totuși ea este foarte îngrijitoare.

Azi s'a pus temelie la clădirea palatului societății de asigurare «Naționala». Presa a fost invitată la această serbare.

Citim în Românul:

Aflăm din izvor sigur că direcțiunea lucrătorilor de fortificațiune a închiriat 200 vagoane din Belgia cu 3 lei pe zi de vagon, adică 600 lei pe zi numai chirie pentru vagoane. Direcțiunea avînd nevoie de 600 vagoane pe fie-care zi, în timp de trei luni vor plăti companiei streine 54,000 lei.

Nu este oare risipă.

ULTIMA ORA

Viena, 14 August. — Știri primite din St. Petersburg semnalează, că în acest oraș domiește neliniște din cauza unor mașinațiuni ale Germaniei urzite în China contra Rusiei.

St. Petersburg, 14 August. — Un ofițer prusian a fost arestat la Smolensk, ca spion.

Londra, 14 August. — «Times» e informat din St. Petersburg, că cercurile politice rusești se arată mișcate de primirea ce s'a făcut la Berlin marchizului de Tseng. E temere de o alianță între Germania și China.

Londra, 14 August. — Raportul lui Sir M. Hicks Beach asupra Irlandei constată că aplicarea măsurilor excepționale e nefolositoare.

Triest, 14 August. — În urma întinderii holerei, guvernul a interzis într'un mod provizoriu or ce serbare care ar putea da naștere la aglomerări de populațiune.

POSTA ZIARULUI

Septamăna viitoare vom publica articolele interesante primite sub pseudonimul «Surcea». Voi îndeplini cererea ce ni s'a adresat prin ultima scrisoare, și sperăm că articolele făgăduite vor urma celor ce deja am primit, multumim tot de odata autorului și 'i felicităm pentru lucrarea sa.

Rugăm însă din nou ca viitoarele manuscrise să fie scrise numai pe câte o pagină, lăsînd dosul paginii necrisce; aceasta pentru înlesnirea tipografilor.

D-lui M. M. B. V... Versurile ce ati binevoit a ne trimite spre publicare, de si ar merita publicitate; însă nu le vom putea publica în ziar fiind alte materii de actualitate și de interes politic care reclama locul.

LICEUL ST. GHEORGHE

Se se vaza anunțul pe pagina IV

DOCTORUL E. CLEMENT

S'a reintro în Capitala Str. Renasterii No. 3

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(62)

FORTUNE DU BOISGODEY

VELUL ALBASTRU

(Urmare)

Acum, te previu, că nu voiți mai pune piciorul în această casă în care te-am atras! Mă voiți duce îndată să încui toate ușile și ferestrele. Voiți lua cheile cu mine și pentru-că stăpînul meu a închiriat această casă pe un an, nimeni nu va intra aci pînă la anul viitor. De aci dar, nimeni nu va ști, ce te-ai făcut, și când proprietarul va lua în stăpînire imobilul său, nu va mai găsi de cât scheletul tău.

— Ei bine! se va anunța această descoperire prin zăre. Ele nici-odată n'au vorbit de tablourile mele cât am fost în viață. Vor vorbi de mine dupe moarte. Aceasta va fi o compensare.

— E o prostie, mă dobitocele! de a te bucura de ce rămîne dupe tine.

Vom vedea ce ai să zici când foamea 'i va răsuci mâțele. Ași vrea să flu aci ca să văz când te vei strîmba și te vei abate, când vei striga: «Grație! vreau să es și...»

Un acces de tuse intrerupse această oribilă cuvîntare.

Un fum eși din pipa lui Fabreguette

intră în gâtul ucigașului care pe jumătate asfixiat căuta să respire.

— Cum! tu fumezi! zise el tot tușînd.

— Da. Dacă aș fi știut că fumul de tutun 'i face rău, 'i-l-aș fi trimis continuu în nas.

— De unde 'i-ai procurat foc? Întrărebă repede majordomul.

— Am tot-d'a-una un amnar în buzunar.

— Nimic alt de cât un amnar?

— Am asemenea și iască și cremena.

— Dar chibrituri?

— N'am, acesta costă prea scump și n'am luat nici-odată... Compania fură lumea. Dar ce aș fi putut face dacă aș fi avut sau nu chibrituri?

— Dacă ai fi avut, tu ai fi pus foc casei.

— Ei bine! și dacă? Casa trebuie să fie asigurată.

— Pușin îmi pasă de casă. Dar tot interiorul este de lemn de brad. În cas de incendiu tu vei fi ars. Ești aci în mijlocul unei zidiri ale cărei eșuri ești le voiți astupa înainte de a pleca. Tu vei putea să strigi mult și bine, nimeni nu va veni în ajutorul tău.

— Ei și! a muri fript sau a muri de foame... e tot una. Eu chiar prefer focul. Dar sunt mult mișcat că văd că tu te interesezi de soarta mea, adăoga cu ironie Fabreguette.

— Ești, strigă omul negru. A! nu, și se pare. Pentru că nu vrei să ne servești tu poți crăpa foarte bine. Eu 'i-am spus tot ce aveam de zis. Eu nu mai am nimic de făcut aci și d. marchiz mă așteaptă pentru lovitura ce trebuie să

dăm în strada Cassette. Este ora 12 și n'am timp de pierdut în flecării inutile.

O dată... de două ori, voești să scrii scrisoarea? Am adus tot ce trebuie... nu răspunzi? de trei ori... nu zici nimic?... e bine văzut... e bine înțeles... adjuceat! conchise sceleratul închizînd brusc ghișeul.

Jean Fabreguette recăzu din nou în întuneric avînd marele merit că n'a primit ofertele șnapanului care 'i propunea de a' scăpa viața cu prețul unei infame trădări.

El știa cu toate acestea că de astă dată hotărîrea era fără apel și că mizerabilul agent al asasinului contesei Xenia nu va mai veni pe acolo. Tonul vorbirei lui nu lăsa nici o îndoială asupra intențiilor sale. Dar el a pus o chestiune care a făcut să germineze o idee în capul lui Fabreguette.

— Pentru ce, se întrebă artistul, 'mi a vorbit el de pericolul unui incendiu? Aceasta a făcut-o de sigur nu pentru solicitudinea ce o are pentru persoana mea; dar pentru că el se teme ca eu să nu întrebunțez acest mijloc extrem pentru a scăpa. Când colivia arde, pasărea zboară... numai să nu fie friptă. E singura șansă care mi rămîne, dorosc să încerc.

Acest proiect îndrăzneț era mai lesne de făcut de cât de executat. O casă nu ia foc ca o grămadă de surcele, mai cu seamă când n'ai de cât o cutie de chibrituri a Regiei; și atunci chiar când s'ar reuși e mare pericol că vei peri și tu.

Dar pictorul din strada Huchette nu se temea de nimic. El scoase din buzunar această cutie și se puse a'și procura mai întâiu lumină.

Pentru Fabreguette, primul lucru de făcut era de a examina interiorul temniței sale, pe care o parcursese pînă aci pipăind, un mijloc de explicație foarte imperfect, căci pipăitul nu poate înlocui vederea.

El putea acum să se servească de ochii săi pentru a recunoaște localul din care trebuie să iasă și el spera că va face descoperiri folositoare.

El 'și luă tot sângele rece dar se gândi că omul negru poate să asculte în dosul capacului.

Înainte de a se pune pe lucru el aștepta cu urechia lipită de capac și dupe căteva minute avu satisfacțiunea să auză un șgomot surd și depărtat care trebuia să fie acel a' porței vigurului închisă de agentul lui Paul Constantinowitch.

El scoase din cutiea de carton, cu mari precauțiuni, un chibrit, al cărui cap îl frecă încel cu degetul și văzu că o lumină albastră se degajază din acest cap.

Era un bun semn, pentru că cea din urmă șansă de scăpare depindea de starea în care se găsea capetele acestor bețișoare de brad.

— Numai ca ele să nu fie udete! se gândea el cu desperare. Dacă or fi, n'am de cât să curăț fosforul dupe le și să 'i înghit pentru a mă otrăvi! acesta va fi mult mai bine de cât de a muri de

foame, pentru că ași scăpa mai iute.

Pipăind capacul cel aspru al cutiei constată că e'le uscat și încercă în sfârșit experiența decisivă.

Ea reuși; fosforul se aprinse, focul se comunică la sulf și în sfârșit lemnul luă foc!

Dar lumina nu era de cât un punct în întunericul din temnița lui și el nu putea să vadă fundul acestei sale ermetice închise.

Și, când acest chibrit se va sfârși de ars, el trebuie să aprindă altul, în urmă altul pînă când cutia se va goli, aceasta se va întâmpla îndată pentru că el dase pe cutie numai cinci parale și statul nu dă multe bețe pentru acest preț.

El trebuia să vadă dacă pereții presintă vr'un punct slab și Fabreguette utiliză primul său chibrit pentru a examina o lungine de două metri. Nu găsi nici o crăpătură, nici cel puțin unirea vizibilă a capacului cu peretele. El constată nă mai că lemnul din care era făcut temnița, a fost de curînd vopsit și că prin urmare va arde foarte lesne.

Dar un chibrit nu ajunge pentru a pune foc unei suprafețe plane și netede. Trebuia pentru aceasta o proviziune de combustibil care lipsea prisionierului.

(Va urma).

